

Utopianism and Judaism

'שד"ל ויקרא כ"ה:ב'

והיות תבואת השנה ההיא הפקר הוא חמלה על העניים והוא משה העשיר והעני, ומשפיל גאות העשיר, ומזכיר אותו כי כל בני אדם שוים הם. וכן שמטת הכספים היא חמלה וחנינה לעניים. וכמו שהעם מלבד שביתתם ביום השביעי, ניתנו להם חגים אחרים לשבות בהם ולשמוח לשם ה', ככה אדמת הקדש מלבד שנת השמטה ניתן לה שנת היובל. והיובל משה העשיר לעני כמו השמטה וכמו השבת, מצד השביתה מעבודת האדמה, ומצד הפקר התבואות; ונוסף בו חזרת הקרקעות לבעליהם, ויציאת העבדים חפשי, והיא חמלה גדולה על העניים וחזוק גדול לשווי בני המדינה. והתבונן כי כמו שהיובל הוא אחד לשבע שמטות, כן המועדים הם אחד משבעה במספר שבתות השנה, כי שבתות השנה הם יותר מארבעים ותשע, אך לא יגיעו לשש וחמשים, ומקראי קדש הם שבעה ימים, והם יום ראשון ושביעי של פסח, יום אחד של שבועות, אחד של ר"ה, אחד של יוה"כ, ראשון של סכות, ושמיני חג עצרת, הרי שבעה ימים

ר' דוד צבי הופמן ויקרא כ"ה:א'א

כנראה, אותו דבר שהיובל רוצה להביע בפסוק כג. כי זה האחרון מתכוון לחנך את האדם להיות ענוותן, שלא ירום לבבו בשל רכוש הקרקע שלו; ואילו חוק שנת-השבתון ישוה לנגד עיני ישראל את קדושת הארץ, היינו, שהארץ, שהיא שייכת לה' ועומדת תחת השגחתו המיוחדת של ה', דורשת מאת תושביה חיים קדושים ואינה סובלת אוכלוסיה מושחתת, ומקיאה אותה (לעיל י"ח:כ"ה; השוה רמב"ן, שם). ומתוך כך מבינים, שהזלזול בשנת השמיטה גרם לגלות ישראל

מארצו (כ"ו:ל"ד)

'ספורנו ויקרא כ"ה:ב

בת לה' – שתהיה כל השנה הבטלה מעבודת האדמה
מוכנת לעבודתו, כמו שכיון בשבת בראשית, באמרו
"שבת לה' אלהיך

'רש"ר הירש ויקרא כ"ה:ב

שבת בראשית היא יום של הכנעה לה' כבוראו וכמלכו
של העולם, ואילו שבת הארץ היא שנה של הכנעה לה'
כאדונה של ארץ ישראל

'רש"ר הירש ויקרא כ"ה:י"י

ונראה שזוהי התפיסה המונחת ביסוד פירוש זה: כאשר הוכרז על היובל, האישיות נעשית שוב ל"נושאים" של קניינים, והיא עצמה פוסקת מלהיות חפץ או רכוש. היובל משיב לאדם את כבודה המשפטי של האישיות – והרי זה תיאור מדויק של השבת החירות. אולם פירוש זה של "דרור" כזכות לשאת קניינים לא נראה כמתאים לגמרי לשילוח עבד עברי, שהוא העניין הנידון בפסוקנו. שכן לעבד עברי יש זכות להיות בעלים על רכוש, ודין "מה שקנה עבד קנה רבו" נוהג רק בעבד כנעני (עיין משנה למלך להלכות עבדים ג, ב).

חנוך פד

It is from the roots of this commandment to affix in our hearts and make a strong impression in our minds [about] the matter of the world having been created. As (Exodus 20, 11) "in six days did God make the heavens and the earth, and on the seventh day" - in which He did not create anything - He imposed rest on Himself. And in order to remove and uproot and eradicate from our thoughts the idea of the eternity [of the world] - which the deniers of the..

חנוך של

It is from the roots of the commandment from the angle of the simple understanding that God, may He be blessed, wanted to inform His nation that everything is His; and in the end everything will return to those to whom He wanted to give it at first - for the earth is His, as it is written (Exodus 19:5), "for all the earth is Mine." And with this commandment of the counting of forty-nine years, they will distance themselves from stealing land of their fellows and they will not covet it in their hearts; in that they know that everything returns to the one that God wishes it to be his

רמב"ם שמיטה ויובל י"ג

ולא

ר (תהילים ט"ז:ה') ה' מְנַת חֶלְקִי וְכוּסִי אֶתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרְלִישׁ

Sefat Emet

את הנהגה שלו ביד האדם לכן האדם צריך להמליך הבורא ית' עליו ועל כל העולם.
לכן ע"י שרואה כרמי' בייר כו' ושותק. עי"ז נק' עושי דברו שמתגלה הנהגה עליונה
כנ"ל. וכן בש"ק כתיב אם תשיב כו' ודבר דבר. ודרשו חכמים שלא יהי' דיבורך של
שבת כדיבורך בחול כו'. פי' ע"י השביתה ממלאכה בש"ק מתגלה הנהגה

Ralbag says it is a time to escape the chain of poverty when we get our land back on the Yovel.

Ralbag

'רלב"ג ויקרא כ"ה:א:א

ציותה התורה שתהיה השררה אשר בקרקעות כוללת ומשותפת לכל האנשים בזאת השנה, כמו שזכרנו. עם שבזה תועלת להיטיב לדלים האומללים מתבואת השנה הזאת. ולזאת הסיבה בעינה ציוה להשמיט המלוה בשנת השמיטה, כדי שתסור השררה המיוחדת מאיש על איש בזאת השנה, להורות על טובות אלו המניעים במה שישפיעו, שהיא כוללת ומשותפת. ואולם בשנת החמישים היה זה הענין באופן יותר שלם, לפי ששררת זאת העילה היא הכוללת באמת, ומאיתה יושפעו השאר, כמו שביארנו בשלישי מהחמישי מספר מלחמות ה'; ולזה תסור בזאת השנה כל שררה מחודשת, וישוב איש אל אחוזתו ואל משפחתו, להעיר שאין לזולתו שררה על דרך האמת.

חתם סופר

אפס כי לא יהי' בך אביון פירש"י ולהלן הוא אומר כי לא יחדל אביון מקרב הארץ ע"ש וכמה תירוצים נאמרו בזה וכעת אענה חלקי בע"ה חוץ לדרכינו צריך להבין כשנדקדק עוד אם הוא ברכה שהקב"ה מברכם לא הול"ל אפס כי הוא לשון ציווי וכך הל"ל ברך יברכך ה' אלקיך ולא יהי' בך אביון ועוד לא תהי' אביוני' הול"ל מה בך דקאמר ואפשר שבא להזהיר שלא יהי' צר עין בתתו לעני לאמר העתים קשים עתה וקשה עלינו עול מדהבה ובני אדם רצים אחר פרנסתם ואינם מגיעים ונפישי נמי חילא דבני מתא הפושטים ידם ומי יספיקם כל צרכם כי כן דרך העולם בדברי מחלת לב כאלו שאף אם נותן לעני מתנה הגונה מ"מ שובר לבו בקרבו בדבריו הקשים כגידיים וכן לא יעשה אלא אמרו חז"ל המפייסו בדברים מתברך בי"א ברכות אך לא זה בלבד כ"א גם אם יתן לו בפנים מסבירות ויפות מנה א' אפיים לא יהי' טינא בלבו

ויספת לך עוד שלש ערים

וְכָל-הַיָּמִים וַיִּסְפָּךְ לְךָ עוֹד־שָׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשָּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה: כ

that I enjoin upon you this day, to love the LORD your God and to walk in His ways at all times—then you shall add three more towns to those three.

Rashi: Thus you have nine altogether: the three on the east side of the Jordan, the three in the land of Canaan and three more in the future to come when God will enlarge thy territory (Sifrei Devarim 185:1).

Sefer Hachinuch 520: And at the time of the King Messiah, we will add another three, as it is stated (Deuteronomy 19:9), "and you shall further add for yourself three cities upon these three, etc." And they, may their memory be blessed, said (Mishneh Torah, Laws of Murderer and the Preservation of Life 8:10) that all of the cities of the Levites would shelter, as it is stated (Numbers 35:6-7), "and upon them you shall give forty-two cities. All of the cities that you shall give to the Levites, etc." - Scripture compared all of them (the six cities of refuge and the forty-two additional ones).

מנחת חינוך

מנחת חינוך פרשת שופטים מצוה תקכ

גמ' עתידה א"י שתתפשט בכל העולם היינו דמלך המשיח

יכבוש את כל העולם ויהי' לכל העולם דין א"י לכל

הקדושות שבא"י מ"מ א"צ להפריש רק עוד שלשה ככתוב

בתורה והוא גזה"כ כי מצד הסברא לא יצטרכו לערי מקלט

לע"ל כי רק שלום ואמת וטוב יהיה בימי המלך המקוה ב"ב

רק גזה"כ לעשות המצוה הזאת וגזה"כ שיהיה ס"ה תשעה

כ"נ. אך זה נרא' תיכף שיכבוש ב"ב קיני וקו"ק צריך

להפריש העיירות טרם שיכבוש עוד מדינות אחרות כנ"פ

Rambam what will it be like?

וּבְאוֹתוֹ

הַ

עֵינָהּ יֵאָדָר, ט) "כִּי מִלְאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים ז

Rambam Perush Hamishnayot Sanh. 10\

פירוש המשנה לרמב"ם מסכת סנהדרין פרק י
והמשיח ימות וימלוך בנו ובן בנו וכבר ביאר ה' את
מותו אמר לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט
וכו'. ותתמיד מלכותו זמן רב מאד, וגם יארכו חיי בני
אדם, כי בהעדר הדאגות והצרות יארכו החיים. ואין זה
מוזר שתתמיד מלכותו אלפי שנים, לפי שהחכמים כבר
אמרו שהקבוץ הנכבד כאשר מתקבץ מעט הוא
שיתפרד.

Midrash Rabbah 26, 2

אָמַר

רַ

ם מט, טו): כִּצְאֵן לְשִׂאֵזֹל שִׁתּוֹ מָוֹת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָּם יִשְׂרָאֵל

Ramban vs Rambam

ויגזור הרב ז"ל מיתה על המשיח ועל דורו

'רמב"ן ויקרא כ"ו:ו'

ובהיות ארץ ישראל על השלמות, תשבת רעת מנהגם
ועמדו על הטבע הראשון אשר הושם בהם בעת
יצירתם, וכבר הזכרתי מזה בסדר תולדות נח (רמב"ן
בראשית ט"ו:ו'). ועל כן אמר הכתוב על ימי הגואל
היוצא מגזע ישי שישוב השלום בעולם ויחדל הטרף
ורעת הבהמה וכל הרמש כאשר היה בטבעם
מתחילה, והכוונה היתה בו על חזקיהו שביקש הקב"ה
לעשותו משיח

ומחה ה' א' דמעה מעל כל פנים

Property

Mishna Avot 5

[One who says] 'what's mine is yours and what's yours is yours' - is pious. [One who says] 'what's yours is mine and what's mine is mine' - is wicked."

(many commentaries: this is for charity)